

GAZETA HUNEDOAREI

ORGAN INDEPENDENT CULTURAL, SOCIAL ȘI DE INFORMAȚII

ABONAMENTUL:

pe un an . 100 Lei || pe 3 luni . 25 Lei
pe 6 luni . 50 Lei || un exemplar 2 Lei

APARE SĂPTĂMÂNAL

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE REDACȚIE

ADMINISTRAȚIA:

Deva, Strada Regina Maria 12

După încheierea anului școlar.

Deja a șapteaoră s'au închis porțile școlaelor dela unire încoace. Șapte ani de școală românească, menită să formeze generația viitoare a unui neam, care secolii dearândul a fost sortit să stea în bezna întinericului neștiinței și a robiei sufletești, pentruca alții să se poată ridica cu mai mare ușurință.

Grea și urâtă a fost această robie, dar cu atât mai înălțătoare este deșteptarea.

Ți-se umple sufletul de mândrie, când vezi, cum școlile românești de toate categoriile, răsărite ca din seniu, varsă an de an miile de absolvenți, cari ca mâine, vor ridica prestigiul și valoarea acestei preafrumoase țări, dovedind lumii, că Românul știe să lupte pentru înălțarea sa, nu numai cu arma, dar și cu știința; capabil fiind a'nlocui pe străini în toate branșele vieții sociale: știință, funcțiuni, comerț, industrie și agricultură, pentru emanciparea sa desăvârșită.

Dar pentru-ca emanciparea să se poată face pe toate căile în acelaș grad, menținându-se echilibrul intereselor românești, să cere, ca repartizarea absolvenților de școli să se facă cu multă precauțiune, să nu se formeze periculosul proletariat

intelectual, în dauna carierilor practice; comerț, industrie și agricultură. Pentru încunjurarea acestui pericol însă, să cere judecată calmă din partea părinților.

Este neapărat necesar, ca o bună parte a absolvenților de școală să fie îndrumată spre carierele practice, căci numai așa ne putem întări și materialicește, și, că spre aceste cariere să fie îndrumate elementele cele mai istețe, căci numai aceștia vor putea face față concurența elementului străin, care înțelegând rostul vremii, îmbrățișează aceste cariere, având la bază cunoștințe cât mai solide, școală cât mai multă.

Să ne debarăm de concepția atât de greșită: „numai funcționarul este domn” și că „cel cu școală numai „domn” trebuie să fie”.

Dacă vom privi serios în jurul nostru, ușor ne vom putea convinge, cât de amar ne înșelăm când astfel înțelegem concepția „domn” și vom constata cu regret, cât de mare este păcatul acelu părinte, care astfel înțelege să asigure viitorul copilului său.

Ș'apoi pe cât de mare este greșalapărinților, ce fac la alegerea carierei pentru băeții lor, pe-atât de mare este păcatul, ce fac la designarea carierei

pentru fetele lor. În loc ca, după ce acestea și-au câștigat în școală cultura generală necesară pentru viață, să fie reținute la gospodărie, pentruca cu timpul să poată deveni femei vrednice, soții iubite și mame devotate, sunt aruncate în mizeria diferitelor oficii, sub pretext că este fată cu școală, este „domnișoară”, fără să se înțeleagă, că totașa este „domnișoară”, ba poate mai mult, aceea care știe să mauneze acul și suveica, și care știe să pregătească mâncări gustoase fără cartea de bucate.

În orice caz, ar fi de dorit, ca după încheierea anului școlar, părinții să mediteze serios asupra zicătoarei: „Decât codăș între cei dintâi, mai bine cel dintâi între codăși”. Decât să faci din copil un „domn” la aparență, mai bine un „jupân” în realitate, care să aibe ce muia în lapte. S.

O situație tristă.

Este situația noastră, a unei categorii de învățători-suplinitori, situație ce ni-se prezintă atât de clară acum după șapte ani sacrificăți învățământului primar.

Este lucru știut de toți, că îndată după unire, factorii cu răspundere pentru educația popoului, văzând lipsa mare de învățători, cre-

Henri Beraud

Ce am văzut la Moscova.

Traducere de A. P. N.

VIII.

(Urmare)

Nu te poți sătura să le privești trăind mulțimile acestea cari însuflețesc străzile banale din Moscova cea nouă. Aci se amestecă toate costumele slave și asiatice. În cea mai mare parte, bărbații au trupul prins în vechea bluză rusească. (Dar, lucru ciudat, într'o țară care s'a jurat pentru totdeauna culoarei roșii), bluză aceasta, care pe vremuri era roșie, acum este albă, cafenie sau neagră; mulți merg cu capul gol, alții poartă șapcă de vară, de pânză deschisă, largă la fund, cu cozorocul lăsat în jos. Și femeile, multe, poartă șapcă la fel ca și bărbații. În genere nu sunt și cele mai frumoase.

Acestea, — și sunt câteva — sunt îmbrăcate ca și Pariziencele. Ce de păr rețezat și ce de tocuri înalte! În degete, inele, iar la mână, ceaso nice. Pălăriile au șic. La ora cinci seara, „Petrovka”, strada pe care se găsește magazinele cele mari, seamănă ca strada la Fayette. Taxiurile Renault își fac drum urlând din Klaksoane; autobuzele trec bubuind.

Cât de departe suntem de privilegiile revoluționare! Unde i oare Moscova înfometată, înălțându-și turlele ca niște inimi răsturnate, pe de-asupra unui câmp, ce bubuia împușcă-

turi? Pictură istorică, lucruri vechi, doliuri și amintiri!.. Acuma, doamnelor și domnilor, este N. E. P., noua economie politică, aplicată pe o scară întinsă.

S'a schimbat ora a cele cincisute de mii de ceasuri-brățară pe cari Moscova le poartă la mână, cu mâneca ridicată. Viața a triumfat în contra doctrinelor.

Iată „Galeriile”; în fața Kremlinului, ele sunt un fel de hală uriașă acoperită cu sticlă, numită Riady. Pe lângă vesticile Galerii ale Milanului, acelea sunt cam ceea ce ar fi o catedrală pe lângă o bisericuță dintr'un sat. Acest monstruos plat de fier, de stuc și de sticlă era și rămâne locul de întâlnire al oamenilor de afaceri. O să ne mai întorcem aci.

Prăvăliile din Riady, cele mai bogate din Moscova, împreună cu cele de Petrovka își etalază mărfurile. Un croitor șic și-a desfăcut la vitrină postavurile englezești pe cari sunt prinse în ace numeroase ilustrații în frac și cilindru. Te uimește acest lucru în țara asta în care fiecare, în general, se îmbracă cuviincios, dar în care cea mai mică grija în îmbrăcăminte face dovada unui spirit contra-revoluționar. O modistă exală un aer de plin Paris — rue de la Paix — adus în cutie cu Nord-Expresul. Mode, parfumuri și noulăți. Puri și purele, în bluze negre trec prin fața drăcoveniilor astea occidentale, fără a întoarce măcar capul. Le-o fi frică de ispită oare?

Pe sub geamlăc este o căldură de seară caldă. Să mergem pe Nicolșbaia, o stradă populară, cu biserici, prăvălii colbuite, cu mulțimea-i de funcționari, de vânzători de țigări, de cârciumari, kalmuci, de ucrainieni. Klaksoanele urlă infuriate.

Ceeace izbește pe călătorul venit de pe țărmurile fericite, este înfățișarea tuturor locurilor cari dar'că s'au trezit din morți. Moscova cea nouă este un mormânt al negoțului, care s'a deschis la soare. Vânturile toamnei o să-i smulgă linioliurile-i prăfuite? Ce de mărfuri vechi și cu câtă discreție amărâtă își sunt recomandate! Un negustor de lichioruri — ocupând un vechiu și celebru magazin francez — are conisc „dinainte de revoluție” și asta își aduce cu multă tristeță aminte de „fichiorul lui Madame Anfoux” care, în 1793, făcea deliciul emigraților. La poarta vechilor palace, se văd lachei bărboși, în uniformele lor poase, puțin cam jerpelite. Bănuiești că pe aceste vechi redingote s'au cusut iarăși galoanele; timp de șapte ani, după ce li s'au scos fireturile și nasturii de alamă, au slujit ca îmbrăcăminte de proletari. Aurările au fost gătite în fundul dulapurilor, bine strânse în hârtie subțire; le-au cusut apoi la mâneci, la guler, de jur-împrejurul șepcii. Par'că n'ar fi cine știe ce mare lucru. Dar este odată. Teroarea sfârșește în totdeauna cu reîntoarcerea fireturilor.

iată pe urmele războiului, au făcut apel și la elemente cu o pregătire inferioare celei legale, pentru a intra în rândurile corpului didactic. Iar ca acele elemente să poată deveni utile învățământului, au creiat și susținut o serie de cursuri, pentru a le da maximum de cunoștințe necesare misiunii ce li s'a dat. Cursuri, la cari au predat cei mai distinși dintre profesorii români, cari și-au sacrificat și vacanțele legale, muncind cu zel și în timpul verei, numai ca acele elemente să devie sămănători vrednici de sămânța aruncată de dâșii. Au intrat și au fost admiși în corpul didactic, tineri cu pregătiri, variind între 2—6 cl. secundare, și cari servind cu zel învățământul, au făcut în decursul anilor, 1920—23 și cele patru cursuri de pregătire pedagogică ținute în Deva, rămânând ca după aceasta să se bucure de stabilitate și unele drepturi acordate de lege, fără a pretinde egalitate cu cei legali pregătiți.

Se înțelege, că din anul 1919 și până acum, s'au adus o mulțime de modificări, în ce privește numirile în învățământul primar. Dar noi, învățătorii suplinitori, cari cădem în categoria celor de mai sus descrise, cu durere vedem, că n'am putut obține stabilitatea și nici nu o putem, deoarece ni-se aplică și nouă și ni-se cere de cătră cei în drept, pregătirile dictate de noile reforme și regulamente în vigoare azi, fără a ține seama și a face deosebire între noi, cari am intrat în acest serviciu anterior, și între cei cari au intrat posterior acestor reforme și modificări aduse.

Pe noi ne cuprinde jalea, când ne gândim câtă risipă de timp și de forțe am făcut în cei șapte ani sacrificiați acestei cariere, fără ca să primim nici astăzi stabilitatea legală, bucurându-ne și noi de atare drept.

Pe fețele unora, dar cu mult mai puțini decât noi, se pot vedea urmele bucuriei create în sufletele lor, pentru stabilitatea obținută, datorită mijloacelor de cari au dispus, dar contrariul se vede pe fețele noastre, cari lipsiți fiind de ori ce mijloace, datorite muncii fără preget, dela care nu ne am abătut nici pentru un moment, am rămas cu speranța, că dreptate are să fie și pentru noi. Acum, după încheierea celui de al șaptelea an de serviciu școlar, în loc să ne bucurăm alături de colegii, cu cari am muncit deopotrivă, stăm cu

capul rezemat pe palme, gândindu-ne serios, cari încotro să apucăm de rușinea ce ne stă în față în ziua de mâine, când vom fi înlocuiți cu tîrați, iar noi siliți să p'ecăm ca melcul întru căutarea unui nou loc. Desigur, că cei cari sunt stabili, nu simt aceasta și mândrindu-se că sunt departe ca cerul de pământ de colegii lor de muncă, vor râde celind aceste rânduri, însă noi, cari de fapt ne aflăm în această tristă situație, vom face contrarul.

Și acum să ne întrebăm; cui a folosit munca depusă de noi în cei șapte ani serviți în învățământul primar? Și pentru ce am fost împedecați dela pregătirea noastră legală și căutarea altor cariere poate mai fericite, și reținuți în acest corp, dacă munca noastră nu era folositoare? Judece și răspundă ori și cine, dar mai ales cei cari sunt direct răspunzători de atari stări de lucruri. Iar când scriu aceasta involuntar îmi vin în minte versurile nemuritorului Coșbuc, prin care plânge nimernicia acestei vieți:

„Din codru rupe o ramura,
Ce-i pasă codrului de ea,
Ce-i pasă lumii întregi de viața mea?”

Mulți dintre noi cari au muncit cu cinste și zel, lăudați fiind, vor părăsi rândurile, păstrând o frumoasă amintire, pentru a nu fi puși în trista situație, de a fi înlocuiți, căci altă memento nu ne așteaptă.

Succesorii lor vor afla însă terenul curățit de spini, odată cu regrete pentru p'ecarea unor colegi, cari deși cu o cultură inferioară (pe hârtia) și-au îndeplinit însă cu prisos de cunoștințe misiunea pentru care au fost chemați.

Cu toate aceste stări de lucruri, iubiți colegi, să nu descuragem, căci socot că sesizați de aceste rânduri, superiorii noștri, vor lua măsuri de îndreptare, cercelând de nou situația noastră critică, recunoscându-ne munca depusă de noi și drepturile ce ne compet, chemându-ne de nou la datorie, deducând, că învățământul primar va mai avea mult timp nevoie de noi până la deplina lui complectare cu titulari, conform noilor reforme, cari titulari pentru nimic în lume nu se vor sacrifica acestei cariere, făcând serviciul în acele comune și prin acele localuri destinate pentru învățământ, unde noi de fapt am servit timp de șapte ani.

Ilie Valea, inv. supl.

negru, se vede un cub de scânduri frecate cu zeamă de nucă. Numai o scară dublă și un șir de ferestruici, ca la vapoare, îi taie uniformitatea. Ai zice că e o parte din Arcă, puntea din urmă, de lemn rihuit și cepuit, fără nici o podoabă. La fața pământului se deschide o ușă în spre o bolniță plină de umbră roșcată. Înaintea ușei, doi soldați nemșcați, față în față, cu arma la picior, privesc unul în ochii altuia.

Aici e mormântul lui Lenin.

Fiecare seară, dela ora 8—10, mulțimea e lăsată să privească.

Șeful răposat este mumificat aci într'un sicriu de sticlă. În această rămășiță scumpă și în fiecare seară este o coadă nesfârșită. Mulțimea vizitatorilor se lungește până dincolo de Sf. Vasilie, uneori chiar până la malurile Moscovei. Vezi mai întâi și întâi, soldați și pure (revoluționare devotate) cu părul strâns într'un fișiu roșu aprins și băieți de prăvălie obraznici în rubajka de lustrin. Dar vei găsi și adevărata gloată rusească, răbdătoare, mistică și pădăchioasă și care îngână Tatăl nostru în fața icoanelor aurite și lumânărilor de ceară galbenă. Și toți defilează înaintea trupului aceluia, care l-a dat morții pe Tăicuțul de Țar și care, ajuns, după ce muri și el, rândul lui. Comandorul credincioșilor Credinței cele nouă.

(Va urma).

O chemare

a A. S. R. Principesa Ileana pentru construirea unui pavilion la spitalul militar.

Mi e sufletul plin de bucurie că la apelul meu, mi s'a răspuns din toată inima de cei cărora până acum m'am adresat și le mulțumesc cu recunoștință.

Nu m'am îndoit nici odată că Românul are un suflet milios și că știe la vreme de nevoie să ajute pe aproapele lui.

Ajutați-mă însă și mai departe să mi îndeplinesc dorința, căci deși am adunat în ziua de Vineri, 18 Iunie, suma de un milion lei și Sâmbătă, 19 Iunie, cinci sute de mii lei, totuși încă îmi trebuie ajutorul vostru.

Ajutați-mă să dăm ușurare celor bolnavi din Spitalul Militar, prin construirea unui pavilion, unde să-și poată găsi vindecarea.

Ascultați glasul meu, prin care vorbesc miile de suferinzi.

Ei ne vor binecuvânta pe toți.

Ileana

Principesă a României,

Nota. — Sumele ce se vor dona se vor trimite pe numele meu la Palatul Cotroceni.

Solemnitatea încheierii anului școlar la școala primară de stat „Balșa.”

Așteptam cu nerăbdare sfârșitul anului; nu pentru că mi s'a urât în satul acesta, ci numai ca să văd sfârșitul unui an școlar, unde și eu, în timp de 9 luni, am contribuit, împărțind, cu o neînsemnată fărâma, de hrana sufletească o parte dintre elevii școlii.

Pe nesimțite se scurseră în nesfârșitul înfinit, cele câteva zile neliniștite. Stropită de mărunte picături de ploaie cu cerul posomorât, se iviră zorile dimineții de 29 Iunie. Trezit mai de vreme ca de obicei și muncit grozav de gândul cum se va sfârși cu „petrecerea”, cuvântul cel dinlău al elevilor în pragul vacanței, părăsi-i locuința care-mi părea mai nesuferită ca niciodată, porni-i spre școală. Nu se zărea nimeni pe ulicioara îngustă întreruptă de podul isprăvit de curând, ce trecea peste râul sgomotos, împărțit în două brațe, ale căror valuri, cu apa tulbură, se împreunau în dreptul arinelui îngropat de copii în nisipul mărunț al șuvoiului. Liniștea adâncă ce domnea nesupărată, îmi picură în suflet o umbră de durere neașteaptă. Prins în mreaja multor gânduri, urcai iute treptele din naintea școlii. Deschisei ușa și rămăsei privind în lungul coridorului. Eram neliniștit. Umblam încoace și'ncolo și nu știam ce să fac. Deodată tresării din nedumerirea în care mă găseam și ascultam cu ciudă picăturile dese. Mă muncia într'una gândul: „ducă va ploua tot așa, nu va veni nimeni”! Trecură cam anevoie orele, până la începerea serbării. După amiază suntem toți, cu mic, cu mare, adunați în sala Nr. 1, unde trebuia să se țină partea I a din program. Urmă o tăcere de câteva clipe după sfârșitul rugăciunii. După aceea, se ridică de pe scaun dirigențele școlii, Dl. Aron Todea, care făcu darea de seamă a anului școlar. Cuvintele D-lui impresionară pe toți cei din sală. Urmă împărțirea premiilor, în cărți și bani. Din mijlocul școlii, eleva Ludovica Baba din clasa VI-lea, rosti câteva cuvinte pline de mult farmec. În numele colegilor, luă adio dela învățătorii, mulțumi părinților pentru purtarea de grije, de a-i da, la școală, unde: „am învățat multe lucruri bune și folositoare”, spuse ea. În clasă era o tristețe mare. M'a impresionat foarte mult faptul acesta, mai ales când am vă-

VI.

Lenin mort și totuși prezent.

Numele lui atârna atât de greu asupra imperiului după ce a murit, în cât el domni și după patu-i funebru.

(Lamarține: Istoria Rusiei. Petru cel Mare.)

Un cântec grav și bine ritmat se înalță. De la fereastra mea, zăresc o companie de soldați cu cisme grele. Trez prin piața Revoluției ca să ajungă în inima tănuită a Moscovei, — Kremlinul — prin poarta iberiană. Gărzile roșii se întorc de la exercițiu,

Du pasul lor egal și greoi, ajung în Krasnaia piața al cărei nume Sovietele nu mai au avut să l schimbe: piața roșie. Iată întâriuri florentine, creneluri, poarta zăbreliată, turle, lanțuri de aur, icoane. Și, deodată, dincolo de ziduri, la capătul de dincolo al pieții răsare încântătoare dar monstruoasă, caraghioasă dar bogată, catedrala Sfântului Vasilie, cu labelle scurte, clădire cu înfățișare de basset, o nebulie de formă și de culoare. Vazută de aproape, cu ale sale douăsprezece turlesca niște chitre, cu ale sale turnuri răsucite, cu ale sale ziduri cu ciubucării polycrome, îți pare o prăjitură uriașă lucrată de zâne pentru masa unui țar uriaș așezat pe Caucaz.

Dacă reușești în sfârșit a-ți lua ochii de pe acest fabulos monument, zărești, în mijlocul pieții, o construcție cu totul deosebită. Este modernă până la violență, adică primitivă. În unei insule mărginită de o îngrădire de metal

zut, că în întreaga sală, n'a fost un singur om „care să nu fi vărsut lacrimi din ochi. Urmează apoi cuvântarea învățătorului Ion Constantinescu, aducând aminte părinților înalta datorință ce au față de fii lor, adresând apoi tuturor ultimul rămas bun. Mișcat până la suflă, Dl. notar Ioan Triffu mulțumește învățătorilor pentru munca depusă, mulțumește tuturor celor care au luat parte la acesta serbare. Toți părăsesc sala trecând în cealaltă, unde s'a desfășurat partea II-a a programului. Nu după mult, cortina se deschide și mai mulți elevi și eleve, cu fițele îmbujorate, stau gata. La semnul dat, se desprinde de pe buzele lor drăgălașele cuvinte din cântecul „Leagăn scump al vieții mele“, care a fost punctul I. din program. 2. „De coadă nici nu-mi pusă poezie recitată de Aurelia Todea cl. III-a. 3. Invalidul, poezie recitată de Dascăr Dionisie cl. III-a. 4. „Despre libertate“ dialog, predat de elevii: Florea Augustin și Țundău Aron. A urmat apoi poezia. 5. „Dormi în pace“ de Vlahuțu, recita a de inv. Ioan Constantinescu. 6. Comedia: „Cojocul blestemat“ de I. Sântimbreaan, jucată de elevii și elevele cl. VI-a: Ludovic Baba, Ana Ștef, Roman Toața, Jurca Ștefan și Dudaș Iosif. 7. „Păcăleală unguerească“ recitată de Roman Toața. După acestea a urmat dansul, care a ținut până seara la ora 9 și jum.

Astfel s'a făcut încheierea anului școlar 925-26, la școala primară de Stat „Balșa“

Ionel Constantinescu inv.

Dela revizoratul școlar al Județului Hunedoara.

No. 1521—926.

Ordin circular către toate Direcțiunile școlilor primare de stat de pe teritoriul județului Hunedoara.

Vi se comunică în copie ordinul onor Inspectorat, precum urmează:

Inspectoratul învățământului Reg. IV Sibiu No. 10525—926. Circulara No. 50. Ogorată Direcțiune, în temeiul ordinului onor. Minister No. 49026—926, vi se aduce la cunoștință că maestrul D. G. Kiriac, cunoscutul compozitor și folclorist, profesor la Conservatorul de muzică din București, a tipărit o leturghie pentru copii și popor. Lucrarea fiind întocmită în spiritul tradiționalist al cântărilor de biserică, are aprobarea Sf. Sinod și binecuvântarea de a fi răspândită printre popor. Ministerul, în baza avizului Consiliului Permanent No. 661—926, găsind că aceasta leturghie este foarte folositoare și pentru elevi, o recomandă pentru a fi întrebuițată la școli, în corurile bisericăști formate din școlari, fără caracter obligator pentru elevi. Doritorii de ași procura broșura se vor adresa direct pe adresa Maestrului D. G. Kiriac str. General Angheliescu 117 București. Sibiu 8 Iunie 1926 Inspector-șef, Bratu m. p. L. S. Subdirector: Crisan m. p. Revizor școlar: I. Sântimbreaan.

Controlul produselor farmaceutice streine.

Ministerul sănătății publice a numit o comisiune formată din d-nii dr. prof. Obregia, Manicatide, P. Niculescu și farmacistii Iteanu și Racoviță, care să studieze nouele cereri făcute pentru introducerea în țară a specialităților streine și să cerceteze pe acelea pentru care s'o dat autorizații. Aceasta pentru a se evita scăderea leului și introducerea la noi a unor produse farmaceutice inutile care au echivalente în produsele române.

Invitare.

On. Membri ai Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român — Astra — din Despărțământul VIII. Deva, prin aceasta sunt invitați a lua parte la

adunarea generală ordinară

a despărțământului, care se va ține la 11 Iulie 1926 ora 11 a. m. în comuna Hondol cu următorul program:

1. Deschiderea festivă.
2. Conferința Păr. Augustin Radu.
3. Inscrierea membrilor noi.
4. Conferința prof. N. Dragomir.
5. Constituirea cercului cultural și predarea bibliotecii.
6. Darea de seamă asupra activității Despărțământului.
7. Alegerea președintelui și biroului Despărțământului.
8. Cuvântul de încheiere a președintelui.

INFORMAȚIUNI.

Către On. noștri abonenți.

Pentru „Gazeta Hunedoarei“ să poată corespunde pedepplin pretențiilor cetitorilor și faptului de-a vrea în centrul județului o gazetă românească independentă, informativă, socială și culturală, am făcut și facem toate sacrificiile în cadrul puterilor noastre. Considerând însă, că scoaterea gazetei reclamă și însemnate sacrificii materiale, rugăm cu insistență pe toți On. cetitori, cari au primit și primesc gazeta, socotiți fiind astfel ca abonenți ai acesteia, să binevoiască a-și achita taxa de abonament la timp, pentru că apariția și expedirea gazetei să nu sufere din această cauză. Incât privește restanțele mai vechi rugăm ca acestea să se achite necondiționat până la 20 Iulie a. c., pentru că în caz contrar, Administrația va fi silită a încasa aceste taxe pe cale legală. Cei cari nu vor să mai primească gazeta, sunt rugați ca să ne avizeze despre aceasta, deodată cu achitarea abonamentului până la primirea gazetei.

Abonamentul:

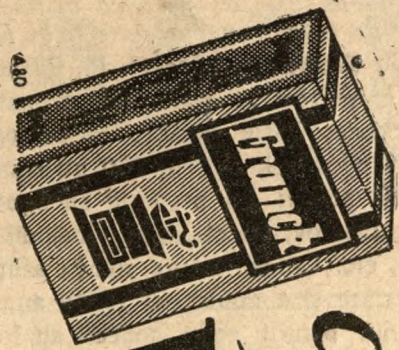
Pe un an	100 Lei
Pe 6 luni	50 Lei
Pe 3 luni	25 Lei
Un exemplar	2 Lei

Adm. „Gazeta Hunedoarei“.

— Călătoria Regelui în străinătate se va prelungi la aproape două luni. Suveranul își va face timp de o lună cura la Bagnolles de l'Orne, după care va pleca în Elveția unde va sta incognito două săptămâni. De aci va vizita și Veneția.

— Hymen: Dl. Victor Boros candidat de avocat și dșoara Zoe Lula din Turdaș fidanțați.

— Pentru a se aranja chestia împroprietăririi funcționarilor, Guvernul a decis să ia dispoziții, ca toate locurile virane din orașe să se exproprieze pentru funcționari.

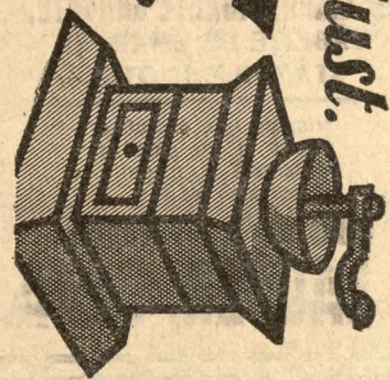

Ceia-ce a făcut deja bunica Dvs. a fost just.

Fa fierbe cafeaua ei numai cu

Veritabilul Franck în cutii.

El este și astăzi cel mai fin și cel mai bun Adaus la cafea boabe și de cereale, și vă rămâne și întotdeauna.

117 3-12

— Dl. Ministru al lucrărilor publice, Dr. Petru Groza primește în audiență pe particulari Marția și Vinere între orele 11—1, iar pe senatori și deputați în fiecare zi între orele 11—12.

— Îndreptare: În numărul nostru precedent, la rubrica „Culturale“ — „Impresii“ de dna Lucreția de Costa Nicoară, s'a strecurat o greșală de tipar, anume: în loc de *brio* s'a culles trio.

— Perfecționarea învățământului. În vederea perfecționării învățământului industrial muncitoresc, ministerul muncii a hotărât să înființeze la toamnă mai multe școli industriale superioare.

— *Învățătoare cu practică în învățământ dă ore de limba română. Adresa la Redacție.*

— **Un Neobicinuit concert.** În Rusiu se observă în prezent un mare interes pentru concerte corale. Zilele trecute, la Petrograd pe piața Semionovsk a avut 100 un concert dat de 4 500 școlari. În program au figurat cântece de Leadov, Greceaninov, melodii revoluționare, etc. Critica atrage atenția asupra dicțiunii clare și a minunatei redări anuațelor. Pregătirile pentru acest concert au fost conduse de 150 învățători și au durat 3 luni. Succesul obținut la scest concert n făcut pe organizatorii lui să se gândească la organizarea unui al doilea concert la care să participe 11.000 elevi și o orchestră de 4000 persoane. (Ceps).

— **Sfatul Negustoresc din Deva** va aranja Duminică, 11 Iulie, o mare serbare în „Grădina Publică”, cu un program bogat și distractiv. Seara, la ora 9, va fi petrecere cu dans în restaurantul „Crucea Albă”. Taxa de intrare: de persoană L. 30, de familie L. 100.

— **Legea internațională** pentru apărare contra bolilor molipsitoare împotriva celor 53 state reprezentate la conferința sanitară internațională din Paris, au semnat o nouă lege internațională pentru apărarea împotriva bolilor molipsitoare, care după propagarea lor în urma războiului mondial cer deosebite măsuri internaționale.

Giranți: I. Sântimbrean, I. Mișu.

O mașină de îmblățit

împreună cu garnitura cu 2 saci, având motor de 6 HP. și cu toate accesoriile, într'o stare bună se vinde
urgent cu 82,000 Lei.

IULIU DEAC, Săcărâmbu.

Ocazie rară!

Numai timp scurt va ține vânzarea
cu prețuri convenabile
în prăvălia de modă

1-3 124

C. Alesî — Deva.

STAMPILE

DE ARAMĂ ȘI CAUCIUC, STAMPILE
DE CIARĂ, VIGNETE GRAVATE,
TĂBLIȚE DE EMAIL ȘI
STAMPILE DE OȚEL

primește spre executare
precisă și cu gust și
îlfirează în timpul
cel mai scurt

LIBRĂRIA ȘI TIPOGRAFIA
V. LAUFER, DEVA.

**Cum puteți câștiga
1.000.000 cor. cehoslov.**

?

Adresa la Administrația gazetei.

ÎNVIȚĂRI

pentru petreceri de vară. — **Confetti, serpentine și lămpione** frumoase se pot comanda
la **Librăria Laufer — Deva**

Caut de urgență un comis (călă) isteț pentru prăvălia mea de fier și coloniale. Tot asemenea angajez doi ucenici din casă bună
Nicolae Țigu comerciant Dobra

Doi băieți din familie bună

se primesc,
unul în librărie și unul în tipografie.
LIBRĂRIA V. LAUFER, DEVA.

Hârtie maculatură

în detail și engro se află în librăria
V. Laufer, Deva.

Afișați în Gazeta Hunedoarei!

V. LAUFER, DEVA

Librărie

Tipografie

Compactorie

Prăvălie de cărți, hârtie și revizite de scris. Articli de piele și gemantane. Jucării. Reviste românești precum și cărți științifice și de literatură. Articole muzicale cu preț moderat. Agenția principală a mașinelor de scris în 3 modele: Adler, Stoewer și Torpedo, absolut nouă, fabricație germană.

Recomandă tipografia mânăată cu putere electrică și provăzută cu cele mai moderne litere pentru executarea diferitelor imprimare în cea mai plăcută formă. Depozit mare de imprimare pentru oficiile administrative, comunale și birouri advocațiale. Cărți de sovisită, tot iul de învițări, placate pregătește repede, cu prețurile cele mai convenabile.

În compactoria mea se execută tot felul de lucruri din bransa aceasta dela forma cea mai simplă până la cea mai complicată. Librăria totdeauna bogat asortată cu: articli pentru cancelarii, revizite de desemn, articli de decor și pentru prezenturi, reviste științifice și de tinerime. Jucării pentru copii

TELEFON:

35.

TELEFON:

35.